

**Denna vecka bjuder Pälle Näver på sin dikt, Mot ljustid igen,
hämtad ur hans bok Livets melodi.**

När morgonljuset tänder
på nytt sin vårdkasbrand,
då glimmar alla vägar
mot hoppets löfteland,
och djupt i hjärtat nynnarn
det veka instrument,
som ingen vinterkyla
och minusgrad har känt.

Väl sjunger alla skogar
sin vintermelodi
kring jungfruvita vidder
med frostkristaller i;
men tyst vi tror och tänker
att upp ur snö och is
på nytt en vår skall spira
ur ljung och lingonris.

Vi anar och vi drömmer
att inom oss vi bär
ett solens rika löfte
mot längtans blå mystär;
det glimmar anemoner
i våra drömmars värld,
och något tänds och glöder
på hjärtats varma härd.

Flyg ut, min längtans soldröm,
och dallra en minut
i rimfrostvita dungar
och spela varsamt ut
den sång i dur som smeker
till lugn och stilla tröst,
i svala vintertimmar
när oron tär mitt bröst!